

† IOSIF
ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT
SCRISOARE PASTORALĂ
LA
SFINTELE PAȘTI

*„Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor,
făcându-Se om, pătimește ca un muritor;
și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoba nesticăciunii”*

Prea Cucernice Părinte, iubiți credincioși,

Dumnezeu ne-a ajutat să ajungem din nou noaptea învierii Domnului nostru Iisus Hristos. Postul ne-a întărit și în acest an pe drumul spre săptămâna care precede noaptea învierii, Săptămâna Patimilor. Postul pentru noi este o mărturisire a faptului că în Hristos omul nu trăiește numai cu pâine, că stricăciunea noastră trupească devine nesticăciune. De toate acestea ne încredințăm Hristos nu numai prin postul de patruzeci de zile pe care îl face în pustie, ci și prin minunea pe care o face înainte de *Intrarea Sa în Ierusalim*, minunea care va face cetatea Ierusalimului să-L recunoască și să-L întâmpine ca pe împăratul său, după cum profețiile Vechiului Testament prevedeau acest moment.

Minunea este învierea lui Lazăr, prietenul apropiat al Mântuitorului împreună cu surorile sale, Marta și Maria. Lazăr era mort de patru zile; intrase deja în stricăciune. Omenește, Iisus plânge împreună cu Marta și Maria moartea și stricăciunea în care zace prietenul Său Lazăr; dumnezeiește, redă viața celui care este în stricăciune. Prin această minune, Iisus prevestește propria Sa înviere din morți, dar ne și întărește pe noi în credința învierii din morți a trupurilor împreună cu sufletele, chiar dacă vedem că acestea sunt cuprinse de stricăciune. Fiindcă tot astfel ne vom ridica și noi, vom învia și noi, la glasul Fiului lui Dumnezeu!...*Că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși cei ce au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, spre învierea osândirii*¹. Și Ilie, și Elisei au sculat morți, dar Cel care lucra și grăia prin ei era Cel care l-a ridicat, rechemându-l la viață, pe Lazăr. Și cele ale lui Ilie și Elisei, și cea a Domnului, precum și toate celelalte învieri prevesteau învierea lui Hristos și, prin El, a tuturor, a neamului omenesc.

În viață fiind încă, prin stricăciunea rău mirositoare care întâmpină pe Hristos din mormântul lui Lazăr, trebuie să înțelegem duhovnicește odoarea rău mirositoare a păcatului nostru, a morții noastre sufletești. Din această moarte ne poate ridica Hristos, strigându-ne afară prin *cuvântul pocăinței: Ieșiți afară din păcat! Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor*², de sufletele voastre. Cuvântul acesta, rostit nouă cu putere multă, precum odinioară lui Lazăr, este și nădejdea noastră în învierea cea de la sfârșitul tuturor veacurilor. Iar învierea noastră sufletească, regăsirea în taina pocăinței și a credinței prin care devenim sau redevenim prietenii lui Hristos, întocmai ca Lazăr, ne conduce la *învierea cea de obște*.

¹ In. 5, 25, 28-29

² Mt. 4, 17

Hristos vine și lucrează învierea în noi încă din această viață, ridicându-ne din moartea sufletească, strigându-ne pe fiecare pe nume, întocmai ca pe Lazăr. El nu rămâne departe de noi, de suferința și stricăciunea noastră, ci pătimește *pentru noi* și împreună cu noi, trăiește totul cu noi până la moarte, și încă moarte de cruce³, dar și reînvie cu noi, cu fiecare în parte. Ce-L face pe Hristos încă să sufere pentru noi? În primul rând lipsa iubirii, ura, orgoliul și căutarea doar a propriei noastre dreptăți, făcându-l pe fratele nostru să se afunde pentru ca noi să ne putem ridica. Pentru aceasta, cunoscând slăbiciunea noastră, Hristos ne-a lăsat darul iertării, pe care noi înșine îl proclamăm strigând în noaptea Învierii: *Să iertăm toate pentru Înviere, să zicem: fraților!, și celor ce ne urăsc pe noi.*

De aceea, să trăim noaptea Învierii **acestui an** cu gândul la învierea cea de obște, ca pe o comemorare a aceluia moment în care ne vom ridica cu toții spre fața plină de Lumină și Bucurie a Celui ce a biruit moartea. Din Lumina și Bucuria lui Hristos să luăm și să împărtășim cu cei din jur: lumină și bucurie din care răsar în noi și între noi *iertarea și comuniunea.*

Nu pot să nu mă gândesc la greutățile fiecăruia dintre Dumneavoastră. Chiar dacă epoca în care trăim pare cea a bunăstării și a facilităților, greutatea în cele duhovnicești crește pe zi ce trece. Suferința și neputința sufletească nu au scăzut. Atenția noastră către Dumnezeu și grija de mântuire a sufletului le uităm. Puterile noastre duhovnicești s-au diminuat, pentru că bunăstarea ne împiedică de multe ori și ne împuținează atenția și îndrăzneala către Dumnezeu. Văzând toate acestea, cu atât mai mult avem nevoie de post și de rugăciune, pentru că postul și rugăciunea ne întăresc și ne deschid ochii sufletului. Așa înțelegem că nu suntem singuri, că putem purta mai ușor totul, că Hristos este cu noi până la sfârșitul veacurilor⁴, că moartea nu este sfârșitul, ci trecerea, nașterea spre începutul vieții veșnice. Ne spune Mântuitorul Hristos că *cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață*⁵.

Vă port în rugăciunile mele, știind greutățile prin care treceți și umilințele pe care le îndurați de multe ori. Puneți toate cele pe care le trăiți înaintea Crucii lui Hristos! Și nu uitați că El a biruit înainte de moarte, prin **iubire și iertare**, și mai apoi prin **Cruce, Moarte și Înviere**; iar ceea ce El ne-a spus, devenind fratele și prietenul nostru: *Îndrăzniți, Eu am biruit lumea!*⁶, Îl auzim strigându-ne și în noaptea aceasta Sfântă a Învierii Sale, ridicându-ne din adormirea necredinței. De aceea putem striga și noi cu toată bucuria: „Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimic. Înviat-a Hristos și au căzut diavolii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-Se din morți, începătură celor adormiți S-a făcut”⁷.

Hristos a înviat!

*Al Dumneavoastră, de tot binele doritor
și rugător către Hristos Domnul cel Înviat,*

+IOSIF

Mitropolitul Ortodox Român
al Europei Occidentale și Meridionale

³ Filip. 2, 8

⁴ Mt. 28, 20

⁵ In. 5, 24

⁶ In. 16, 31

⁷ Sfântul Ioan Gură de Aur, *Cuvânt de învățătură la Sfintele Paști* (PG 59, 724)